

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege.
A hivatalos közzétételre az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/588/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

1. Az Alkotmánybíróság az építőipari kivitelezési tevékenységről szóló 191/2009. (IX. 15.) Korm. rendelet 3. § (2a) bekezdése alaptörvény-ellenességének megállapítására irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

2. Az Alkotmánybíróság a Kúria Pfv.V.20.014/2024/5. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselője (dr. Kecskés Krisztián ügyvéd) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26. § (1) bekezdése alapján az építőipari kivitelezési tevékenységről szóló 191/2009. (IX. 15.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R.) 3. § (2a) bekezdése, továbbá az Abtv. 27. § (1) bekezdése alapján a Kúria Pfv.V.20.014/2024/5. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte.
- [2] 2. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy előzményei és a panasz az alábbiak szerint foglalható össze.
- [3] 2.1. Az indítványozó egy két lakóház felépítménnyel rendelkező ingatlan 45/90 arányú tulajdonosa. Az ingatlan összesen öt személy tulajdonában áll, akik az ingatlan használatát egymás között szerződésben szabályozták.
- [4] Az indítványozó 2018 nyarán a kizárólagos használatában álló lakás jelentős – 150 m²-rel történő – bővítésébe kezdett, amelyhez a tulajdonostársak írásbeli hozzájárulását kérte. A tulajdonostársak egyike, az előzményi per felperese – aki a házastársával, a II. rendű alperessel az ingatlan 15/90 arányú tulajdonosa – a hozzájárulást megtagadta. A felperes többször közölte az indítványozóval, hogy az építkezés számára kifejezetten sérelmes, s mivel az indítványozó ennek ellenére az építkezést megkezdte, 2018 nyarán építésfelügyeleti hatósági eljárást

kezdeményezett. A hatóság az építkezést 2019 januárjában felfüggesztette, majd a felfüggesztés ellenére folytatódó munkálatok miatt az indítványozót pénzbírsággal sújtotta.

- [5] Az építési hatóság határozatában az indítványozót a tulajdonostársak R. 3. § (2a) bekezdése szerinti hozzájáruló nyilatkozatának beszerzésére kötelezte, azzal hogy ellenkező esetben az épületrész bontásáról és az eredeti állapot helyreállításáról fog rendelkezni. Az indítványozó vitatta, hogy szükség volna a tulajdonostársak hozzájáruló nyilatkozatának beszerzésére, ezért pert indított a közigazgatási határozat bíróság általi felülvizsgálata iránt. A Fővárosi Törvényszék 19.K.705.996/2020/28. számú ítéletével az indítványozó keresetét elutasította.
- [6] Az indítványozóval azonos épületben lévő másik lakás kizárólagos használói – a későbbi peres eljárás III. és IV. rendű alperesei – a tulajdonosi hozzájárulást megadták, míg a felperes és a II. rendű alperes azt – intimitásvesztésre, a benapozottság és zöldterület csökkenésére, panorámavesztésre, valamint a további beépíthetőség korlátozására hivatkozva – továbbra is megtagadták.
- [7] Az indítványozó ezt követően pert indított a felperes és a II. rendű alperes tulajdonosi hozzájáruló nyilatkozatának ítélettel történő pótlására. A keresetet a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság 4.P.20.988/2021/15. számú ítéletével elutasította. Az elsőfokú döntést a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 52.Pf.630.249/2022/7. számú ítéletével helybenhagyta.
- [8] A felperes jogi képviselője útján 2019. július 12. napján felszólította az indítványozót az építkezés leállításra, ami nem vezetett eredményre.
- [9] 2.2. Az építkezés leállítását célzó eredménytelen felszólítás után a felperes keresetében kérte, hogy a bíróság rosszhiszemű ráépítés okán – a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 5:71. §, 5:72. §, 5:74. §, valamint az 5:29. § alapján – kötelezze az indítványozót az új épületrészek bontására és az eredeti állapot helyreállítására, a II–IV. rendű alpereseket pedig mindezek tűrésére. Az indítványozó a kereset elutasítását kérte, mondván, az építkezést a hatályos jogszabályi rendelkezések betartásával kezdte meg, a felperes hozzájárulását pedig csak a jószomszédi viszony megtartása miatt kérte.
- [10] A Budapesti IV. és XV. Kerületi Bíróság 2023. március 21. napján kelt, 3.P.20.736/2022/15. számú ítéletével kötelezte az indítványozót arra, hogy 15 napon belül a lakóházbővítés során kivitelezett épületrészeket bontsa le és állítsa helyre az eredeti állapotot. Kifejtette, hogy az R. 3. § (2a) bekezdése alapján ugyan az építkezés kezdetekor nem volt szükség tulajdonosi hozzájárulásra, a polgári jog szabályai szerint azonban igen. Az építkezés jogellenességét az építési szabályok esetleges betartása nem feltétlenül zárja ki, amennyiben a polgári jogi jogellenesség fennáll, az építmény bontása a Ptk. szabályai szerint elrendelhető. Az indítványozó beruházása nyilvánvalóan meghaladja a rendes gazdálkodás körét, amely kiadáshoz a Ptk. értelmében a tulajdonostársak egyhangú határozata szükséges, s ez nem állt

rendelkezésre. A perbeli esetben – a Ptk. 5:71. és 5:72. §-ai alapján – az indítványozó rosszhiszeműsége nyilvánvaló, de bontási kötelezettsége a felperes tiltakozása miatt is fennáll, mert arra olyan időben került sor, amikor az eredeti állapot helyreállítása még nem okozott volna aránytalan károsodást.

- [11] A felperes és az indítványozó fellebbezése nyomán eljáró Fővárosi Törvényszék 2023. október 19. napján kelt, 52.Pf.633.146/2023/11. számú ítéletével az elsőfokú ítéletet megváltoztatta és a felperes keresetét elutasította, mert az volt az álláspontja, hogy az indítványozónak az építkezés megkezdéséhez a többi tulajdonos hozzájárulására nem volt szüksége. Az indítványozó az építkezés kezdetekor hatályos építésügyi előírásokat betartotta, s a kizárólagos használatában álló ingatlanrészen jogosult volt az építkezésre. Az R. szabályai az építkezés kezdetekor csak arra az esetre írták elő a tulajdonos hozzájárulásának beszerzését, ha az építető egyáltalán nem rendelkezett tulajdonjoggal az érintett ingatlanban. A Ptk. 5:78. § (2) bekezdés a) pontja csak akkor követeli meg az egyhangú határozathozatalt, ha a közös tulajdont érintő, valamennyi tulajdonost terhelő kiadásról kell dönten, a perbeli esetben azonban a beruházást kizárólag az indítványozó finanszírozta.
- [12] A jogerős ítélettel szemben a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben elsődlegesen annak hatályon kívül helyezését és a keresetének helyt adó döntés meghozatalát, másodlagosan az első vagy a másodfokú bíróság új eljárásra kötelezését kérte. Az indítványozó ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban tartására irányult.
- [13] A Kúria mint felülvizsgálati bíróság 2024. október 9. napján kelt, Pfv.V.20.014/2024/5. számú ítéletével a jogerős döntést hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Rámutatott, hogy az adott esetben az indítványozó építkezésének magánjogi megítélése volt kérdéses, s a felperes a rosszhiszemű ráépítés polgári jogi jogkövetkezményeinek alkalmazását kérte. A Kúria korábbi döntéseire hivatkozással (Pfv.21.043/2022/11., Pfv.20.114/2021/10.) utalt arra is, hogy a gyakorlat következetesen alkalmazza az önálló jogági jogellenesség szabályát, amely miatt a közigazgatási jogi szempontból hibátlan építetői eljárás is vezethet magánjogi jogkövetkezmények alkalmazásához és fordítva, a közigazgatási engedélyek hiánya sem fosztja meg automatikusan az építkezőt a magánjogi védelemtől. A közigazgatási határozat felülvizsgálata iránti perben hozott határozatnak ezért nincs kihatása a jelen eljárásra, a ráépítés törvényi feltéteit tisztán a Ptk. alapján kell megítélni. A Kúria szerint az indítványozó az építkezésre nem volt jogosult, osztatlan közös tulajdon esetén az építkezés – részilletőségeik arányában – a tulajdonostársak tulajdonára, azaz idegen földre is történik. Mivel a perbeli esetben az nem volt vitatott, hogy a felperes az építkezéshez nem járult hozzá a ráépítés törvényi feltétele teljesült, az indítványozó ugyanis anélkül járt el, hogy erre – teljes mértékben – jogosult lett volna. Az indítványozó ráépítése nem csak jogellenes, hanem rosszhiszemű is volt. Egyrészt azért, mert a felperes a beruházás ellen olyan időben

tiltakozott, amikor az eredeti állapot helyreállítása még nem okozott volna aránytalan károsodást, másrészt azért is, mert a szerkezetet és alapterületet érintő jellege miatt az indítványozó számára már az építkezés megkezdését megelőzően nyilvánvalónak kellett lennie az építkezésnek a felperes tulajdonjogára nézve sérelmes volta. Az adott esetben tehát az elsőfokú bíróság értelmezte helyesen a tényállásban foglaltakat és helyesen következtetett az indítványozó építkezésének rosszhiszeműségére.

- [14] 2.3. Az indítványozó hiánypótlást követően kiegészített, az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszában az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése, az M) cikk (1) bekezdése, a XIII. cikk (1) és (2) bekezdései és a XV. cikk (2) bekezdése sérelmére hivatkozással kérte az R. 3. § (2a) bekezdése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését. Alapjogai sérelmét elsősorban abban látja, hogy az R. 3. § (2a) bekezdése a visszaható hatályú jogalkotás tilalmába ütközik.
- [15] Érvelése szerint az R. 3. § (2a) bekezdése visszaható hatálya mellett azért is sérti az Alaptörvény B) cikke szerinti jogállamiság követelményét, mert ellentétes a jogszabályi hierarchiával. Az ugyanis „olyan tulajdonjogi (tulajdonnal való rendelkezést érintő) szabályozást alkot, ami ellentétes a Ptk. kötelmi szabályaival, mely szerint a feleknek (jelen esetben a tulajdonostársaknak) jogában áll a közös tulajdon használatának a rendezését szerződésben megtenni. Ilyen kötelmi jellegű megállapodás esetén pedig a kötőerőt maga a Ptk. (törvény) adja, mellyel ellentétes szabályt kormányrendelet nem alkothat”.
- [16] Az Alaptörvény M) cikk (1) bekezdése szerinti szerződési szabadság sérelmét az indítványozó abban látja, hogy a kifogásolt jogszabályi rendelkezés „a közös tulajdonban álló ingatlanok vonatkozásában létrejött használati megállapodások tartalmát figyelmen kívül hagyja (kvázi semmisnek tekinti) és azon esetekben is a másik tulajdonostárs beleegyezéséhez köt egy építési (átalakítási) munkálatot, ha az a másik tulajdonostárs tulajdoni illetőségét nem érinti, mert az az egyik tulajdonostárs kizárólagos használatában álló ingatlanrészen valósul meg”.
- [17] Az Alaptörvény XIII. cikk (1) és (2) bekezdése szerinti tulajdonhoz való jog sérelmét az indítványozó azért állítja, mert a Kúria ítélete nyomán az osztatlan közös tulajdonban, de a kizárólagos használatában álló ingatlant bővíteni, fejleszteni nem tudja „az ingatlanrészt semmilyen formában nem birtokló, azzal rendelkezni nem jogosult tulajdonostárs hozzájárulása nélkül”.
- [18] Lényegében ugyanezen indokok alapján kérte az indítványozó az Abtv. 27. § (1) bekezdésére alapított panaszában a Kúria Pfv.V.20.014/2024/5. számú ítéletének megsemmisítését.
- [19] Az Alaptörvényben B) cikk (1) bekezdésében foglalt jogállamiság elvének sérelmét az indítványozó azért állítja, mert érvelése szerint az ügyben eljáró bíróságok az R. 3. § (2a) bekezdését visszaható hatállyal alkalmazták arra hivatkozással, hogy a jogalkotó eredeti szándéka is ez volt.

- [20] Álláspontja szerint az Alaptörvény M) cikk (1) bekezdése szerinti szerződési szabadság sérelmére vezet, hogy a kúriai döntés figyelmen kívül hagyta a felek közötti használati megállapodást és a többi tulajdonostárs egyhangú beleegyezéséhez köt egy olyan felújítási és korszerűsítés munkálatot, mely az indítványozó kizárólagos használatában álló ingatlanrészen valósul meg, a többi tulajdonostárs tulajdoni illetőségét nem érinti, számukra költséggel sem jár.
- [21] Az Alaptörvény XIII. cikk (1) és (2) bekezdése szerinti tulajdonhoz való jog sérelmét az indítványozó azért állítja, mert a Kúria ítélete nyomán a már megépített ingatlanrész elbontására köteles, amely számára jelentős mértékű érdeksérelmet jelent.
- [22] Az indítványozó – feltehetően elírás okán – az Abtv. 26. § (1) bekezdésére és a 27. § (1) bekezdésre alapított panasz tekintetében is következetesen hivatkozik az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése körében a szerződési szabadság, valamint – a XII. cikk felhívása és önálló indokolás előterjesztése nélkül – a vállalkozáshoz való jog sérelmére.
- [23] Az indítvány az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdésében foglalt hátrányos megkülönböztetés tilalmának sérelmét, valamint a vállalkozáshoz való jogot illetően indokolást sem az Abtv. 26. § (1) bekezdésére sem pedig a 27. § (1) bekezdésre alapított panasz tekintetében nem tartalmaz.
- [24] 3. Az Építési és Közlekedési Minisztérium építészeti államtitkára *amicus curiae* beadványban fejtette ki álláspontját.
- [25] 4. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1)–(2) bekezdése alapján megvizsgálta, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e a befogadhatóság törvényi feltételeinek.
- [26] 4.1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése alapján az Abtv. 26. § (1) bekezdése és a 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani. Az indítványozó meghatalmazással rendelkező jogi képviselője a Kúria ítéletét 2024. december 16. napján vette át, az alkotmányjogi panaszt 2025. február 13. napján, határidőben terjesztette elő az elsőfokú bíróság útján.
- [27] Az indítványozó jogosult és érintett is, mert a bírósági eljárásban fél volt, saját egyedi ügyével összefüggésben terjesztette elő alkotmányjogi panaszát. A panasz a befogadás jogorvoslatok kimerítésével kapcsolatos feltételének is megfelel, mivel a Kúria felülvizsgálati ítéletével szemben további jogorvoslatnak nincs helye.
- [28] 4.2. Az Abtv. 26. § (1) bekezdése, valamint a 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panasz az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának megsértése esetén nyújtható be.
- [29] Az Alkotmánybíróság gyakorlata következetes abban, hogy az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésére csak kivételesen, a kellő felkészülési idő hiányával, illetve a visszaható

hatályú jogalkotás és jogalkalmazás tilalmával összefüggésben alapítható alkotmányjogi panasz {lásd például: 3370/2023. (VII. 19.) AB végzés, Indokolás [20]}.

- [30] Az indítványozó alkotmányjogi panaszában az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésének sérelmét a visszaható hatályú jogalkotással összefüggésben is állítja, így az az alkotmányjogi panaszokkal szemben támasztott alaptörvényi, illetőleg törvényi feltételek teljesülése esetén, érdemi elbírálásra alkalmas {lásd hasonlóan: 3167/2016. (VII. 22.) AB végzés, Indokolás [13]–[14]}. Az indítványozó azon érvelése viszont, amely szerint az R. 3. § (2a) bekezdése ellentétes a jogszabályi hierarchia szabályrendszerével, nem áll összefüggésben sem a kellő felkészülési idő hiányával, sem a visszaható hatályú jogalkotás és jogalkalmazás tilalmával, ezért nem alkalmas érdemi vizsgálatra.
- [31] Az indítványozó az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése sérelmére hivatkozással a szerződési szabadság, valamint – önálló indokolás előterjesztése nélkül – a vállalkozáshoz való jog sérelmét is állította. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó által előadottak tartalmilag nem hozhatók összefüggésbe a jogállamiság elvének vagy a vállalkozáshoz való jog állított sérelmével. Ezért az indítványozó ezen érveit az Alkotmánybíróság az Alaptörvény M) cikk (1) bekezdéséből levezethető szerződési szabadság körében értékelte.
- [32] Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint az Alaptörvény XIII. cikk (1)–(2) bekezdése {3323/2024. (VII. 29.) AB határozat, Indokolás [98]; 1005/2026. (I. 26.) AB határozat, Indokolás [21]}; és a XV. cikk (2) bekezdése {17/2021. (V. 13.) AB határozat, Indokolás [30]} az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának minősülő tartalmat hordoznak, így arra alkotmányjogi panasz alapítható. Az Alaptörvény M) cikkével összefüggésben az Alkotmánybíróság utal arra, hogy az Alaptörvény e rendelkezéséből levezethető szerződési szabadság nem alapvető jog, azonban önálló alkotmányos jogként élvezi az Alaptörvény védelmét és olyan, Alaptörvényben biztosított jognak minősül, amelynek sérelmére az Abtv. szerinti alkotmányjogi panasz alapítható {33/2015. (XII. 3.) AB határozat, Indokolás [26]–[27]}.
- [33] 4.3. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata alapján az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerinti panasz vizsgálatának elengedhetetlen feltétele, hogy a kifogásolt jogszabályi rendelkezést a bíróság az indítványozó egyedi ügyében alkalmazza {lásd pl. 3022/2020. (II. 10.) AB határozat, Indokolás [29]; 3348/2022 (VII. 21.). AB végzés, Indokolás [39]}.
- [34] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló peres eljárás tárgya az indítványozó beruházásának polgári jogi megítélése, s nem az R. 3. § (2a) bekezdése szerinti építési hatósági előírásnak való megfelelés volt. Ebből következik, hogy az R. kifogásolt rendelkezésének az alkalmazására az adott esetben nem került, nem is kerülhetett sor.
- [35] E helyütt utal az Alkotmánybíróság arra is, hogy az elsőfokú bíróság nem azért adott helyt a felperes keresetének, mert az R. 3. § (2a) bekezdése szerinti – építési hatósági

– előírásoknak az indítványozó nem tett eleget, hanem azért, mert a bizonyítékok értékelését követően arra a következtetésre jutott, hogy az építmény bontását a Ptk. szabályai szerint kell elrendelni. Ezzel összhangban a Kúria is kifejezetten rögzítette felülvizsgálati ítéletében, hogy a per tárgya az indítványozó építkezésének magánjogi megítélése, s nem az építési hatósági előírásoknak való megfelelés volt. Az előzményi közigazgatási határozat felülvizsgálata iránti perben hozott határozatnak nincs kihatása jelen eljárásra, a ráépítés törvényi feltételeit tisztán a Ptk. alapján kell megítélni. Az önálló jogági jogellenesség szabálya okán ugyanis a közigazgatási jogilag hibátlan építtetői eljárás is vezethet szankciós magánjogi jogkövetkezmények alkalmazásához és fordítva, a közigazgatási engedélyek hiánya sem fosztja meg automatikusan az építkezőt a magánjogi védelemtől.

- [36] Az előzőekben írtakra tekintettel az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a normakontrollra irányuló alkotmányjogi panasz érdemben nem bírálható el, mert nem felel meg az Abtv. 26. § (1) bekezdésében foglalt feltételeknek.
- [37] 4.4. A továbbiakban az Alkotmánybíróság azt vizsgálta, hogy az Abtv. 27. § (1) bekezdésére alapított alkotmányjogi panasz megfelel-e az Abtv. 52. § (1) bekezdésében rögzített határozottság feltételének.
- [38] Az indítvány a határozott kérelem követelményének az alábbi kivétellel megfelel.
- [39] Az indítvány tartalmazza azt a törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá azt, amely az indítványozói jogosultságot megalapozza; az Alkotmánybíróság által vizsgálandó bírói döntést; az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit; kifejezett kérelmet tartalmaz arra, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg a támadott bírósági döntés alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azt.
- [40] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítvány a tulajdonhoz való jog Alaptörvény XIII. cikk (2) bekezdése szerinti sérelmét és a XV. cikk (2) bekezdésében foglalt hátrányos megkülönböztetés tilalmának sérelmét pusztán állítja, de nem ad elő alkotmányjogi érveléssel alátámasztott indokolást arra nézve, hogy a bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint alkotmányjogilag értékelhető indokolás hiányában az indítvány nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontja szerinti követelménynek, ekként nem alkalmas érdemi elbírálásra {3272/2018. (VII. 20.) AB végzés, Indokolás [34]; 3080/2019. (IV. 17.) AB határozat, Indokolás [27]}.
- [41] 5. Az Abtv. 29. §-a alapján az – egyéb törvényi feltételeknek megfelelő – alkotmányjogi panasz akkor fogadható be, ha a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség lehetőségét támasztja alá vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vet fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {34/2013. (XI. 22.)

AB határozat, Indokolás [18]; 21/2016. (XI. 30.) AB határozat, Indokolás [20]]. A feltételek meglétének vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.

- [42] Az indítványozó állítása szerint azért sérti a bírói döntés az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése szerinti jogállamiság elvét, mert az R. 3. § (2a) bekezdését az ügyben eljáró bíróságok visszaható hatállyal alkalmazták. Értelmezésében az Alaptörvény M) cikkéből levezethető szerződési szabadság és a XIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tulajdonhoz való jog sérelme egyaránt onnan ered, hogy a kúriai döntés figyelmen kívül hagyta a felek közötti használati megállapodást és a már megépített ingatlanrész elbontására kötelezte, amely számára jelentős mértékű érdeksérelemmel járt.
- [43] 5.1. Az Alkotmánybíróság az indítványozó Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése sérelmével összefüggésben előadott érvei tekintetében rámutat, hogy az alkotmányjogi panasz alapját képező peres eljárásban az R. 3. § (2a) bekezdését az ügyben eljáró bíróságok – a 4.3. pontban foglaltak szerint – nem alkalmazták. Erre figyelemmel az indítványozóknak a visszaható hatályú jogalkalmazás tilalmának sérelmével kapcsolatos érvei nincsenek összefüggésben a sérelmezett bírói döntésekkel.
- [44] 5.2. Az Alkotmánybíróság az tulajdonhoz való jog és a szerződési szabadság sérelmét állító indítványozói érvelés kapcsán utal töretlen gyakorlatára, amely szerint az Abtv. 27. §-a alapján nincs hatásköre a rendes bíróságok jogalkalmazásának felülbírálatára {3212/2015. (XI. 10.) AB határozat, Indokolás [11]}. „Az Alkotmánybíróság az Abtv. 27. §-ában szabályozott hatáskörében eljárva a bírói döntés és az Alaptörvény összhangját biztosítja. Ebből következően a bírói döntés alaptörvény-ellenességének vizsgálata során az Alkotmánybíróság attól is tartózkodik, hogy a bíróságok felülbírálati jogköréhez tartozó, szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésekben állást foglaljon” {3137/2013. (VII. 2.) AB végzés, Indokolás [9]}.
- [45] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó panaszában és annak kiegészítésében felvetett kérdések nem alkotmányossági, hanem törvényességi jellegűek. Az indítványozó a bírósági döntéssel szembeni kifogásait fogalmazza meg, illetve a bíróság jogértelmezését és jogalkalmazását vonja kritika alá. A támadott ítéletben foglalt döntést magát, annak hátrányos voltát tekinti alapjogi sérelemnek, a döntés Alkotmánybíróság általi megváltoztatása érdekében.
- [46] Összességében megállapítható, hogy az indítványozó az Abtv. 27. §-ára alapított alkotmányjogi panaszában kizárólag törvényességi kérdéseket vetett fel, s valójában a Kúria jogértelmezésének kritikáját fogalmazta meg. Tévesnek tartja az ügyében hozott döntést és az ennek folytán jogerőssé vált elsőfokú ítéletet, egy számára kedvező tartalmú új döntés meghozatalát kívánja elérni. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint azonban „[ö]nmagában az a körülmény, hogy az indítványozó nem ért egyet a bíróságok döntésével és annak indokolásával, nem elégséges érv a

támadott döntés alaptörvény-ellenességének alátámasztására" {3364/2017. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [21]}.

- [47] 6. A kifejtettek alapján az indítvány nem felel meg az Abtv. 26. § (1) bekezdésében, a 29. §-ában és az 52. § (1b) bekezdés e) pontjában meghatározott befogadhatósági feltételeknek, amely okán az Alkotmánybíróság az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) és h) pontja alapján, figyelemmel az Abtv. 56. § (2) és (3) bekezdésére is az alkotmányjogi panaszt visszautasította.

Budapest, 2026. február 3.

Dr. Juhász Miklós s. k.,
tanácsvezető, előadó alkotmánybíró

Dr. Hende Csaba s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Polt Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Réka s. k.,
alkotmánybíró